

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ №107/12
Люксембург, 5 септември 2012 г.

Решение по дело C-42/11
Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Държава членка не може да предвиди само в полза на своите граждани възможността да се откаже изпълнението на европейска заповед за арест, за да се изпълни на нейна територия наказание лишаване от свобода, наложено в друга държава членка

Принципът на недопускане на дискриминация, основана на гражданство, не допуска френската правна уредба, изключваща напълно и автоматично възможността за гражданите на другите държави членки, които се намират или пребивават във Франция, да изтърпят наказанието си в тази държава членка

Рамковото решение относно европейската заповед за арест¹ предвижда, че държавите членки са длъжни по принцип да изпълнят такава заповед. По този начин националният съдебен орган (изпълняващ съдебен орган) признава, посредством минимален съдебен контрол, искането за предаване на лице, направено от съдебен орган на друга държава членка (съдебен орган, който е издал европейската заповед за арест), за да позволи наказателното преследване, изпълнението на наказание или на мярка за лишаване от свобода. В някои случаи обаче изпълняващият съдебен орган може да откаже да предаде издирваното лице. Такъв е по-специално случаят, когато европейската заповед за арест е издадена с оглед на изпълнението на наказание лишаване от свобода срещу лице, което се намира или е гражданин или пребиваващ в изпълняващата държава членка, и тази държава поеме изпълнението на това наказание на своята територия².

Френското законодателство³, с което се транспонира това рамково решение, предвижда в този случай възможността да се откаже изпълнението на европейска заповед за арест само в полза на издирваните лица, които са френски граждани.

Пред Cour d'appel d'Amiens (Франция) е висящо производство относно изпълнението на европейска заповед за арест, издадена на 14 септември 2006 г. от наказателния съд на Лисабон (Португалия) срещу г-н Lopes Da Silva Jorge. През 2003 г. португалската юрисдикция е осъдила португалския гражданин г-н Lopes Da Silva Jorge на наказание лишаване от свобода за срок от пет години за пренасяне на наркотични вещества. След това, през 2009 г., той сключва брак с френска гражданка, с която пребивава на територията на Франция. Освен това от февруари 2008 г. той е нает на работа от френско предприятие като шофьор по регионалната пътна мрежа по трудов договор за неопределено време.

Тъй като г-н Lopes Da Silva Jorge не е съгласен да бъде предаден на португалските органи, той прави искане да изтърпи наказанието си лишаване от свобода във Франция, като се позовава на възможността да се откаже изпълнението на разглежданата европейска заповед за арест и на правото му на зачитане на неговия личен и семеен живот, закрепено в Европейската конвенция за защита на правата на човека и на основните свободи. На 20 май

¹ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

² Член 4, точка 6 от рамковото решение.

³ Член 695-24 от Наказателно-процесуалния кодекс.

2010 г. генералният прокурор към Cour d'appel d'Amiens го арестува, след като го е информирал за съдържанието на европейската заповед за арест.

Cour d'appel d'Amiens отправя до Съда въпроси относно съвместимостта с рамковото решение на френското законодателство, което ограничава възможността да се откаже предаването на лице, за да се изпълни на френската територия наказание лишаване от свобода, наложено в друга държава членка, само до френските граждани, като изключва напълно и автоматично гражданите на другите държави членки, които се намират или пребивават във Франция.

В решението си от днес Съдът напомня, че макар държавите членки да са длъжни по принцип да изпълнят европейска заповед за арест, те могат да позволят в определени случаи на компетентните съдебни органи да решат, че наложено наказание трябва да се изпълни на територията на изпълняващата държава членка. Такъв е случаят, съгласно рамковото решение, когато издирваното лице „се намира или е гражданин или пребиваващ в изпълняващата държава членка“ и тази държава поеме изпълнението на наказанието съгласно националното си право. Съгласно постоянната съдебна практика целта на тази възможност да се откаже изпълнението на европейска заповед за арест е по-специално да позволи на съдебния орган да отдаде особено значение на възможността за увеличаване на шансовете за социална реинтеграция на издирваното лице след изтърпяване на наложеното му наказание. Тази цел може законосъобразно да се следва, като се докаже определена степен на интеграция в обществото на посочената държава членка.

Както вече се е произнесъл Съдът⁴, в отклонение от принципа на взаимното признаване, държава членка може да ограничи възможността да се откаже изпълнението на европейска заповед за арест в полза на своите граждани или на гражданите на другите държави членки, които са пребивавали законно на нейната територия в продължение на непрекъснат срок от пет години. Всъщност може да се счита, че това условие може да гарантира, че издирваното лице е достатъчно интегрирано в изпълняващата държава членка.

Въпреки това, държавите членки не могат, без да нарушат принципа на недопускане на дискриминация, основана на гражданство⁵, да ограничат възможността да се откаже изпълнението на европейска заповед за арест само до своите граждани, като изключат напълно и автоматично гражданите на другите държави членки, които се намират или пребивават — като тези понятия трябва да бъдат предмет на единно определение във всички държави членки — на територията на изпълняващата държава членка, независимо от връзките, които те имат с тази държава членка.

Този извод не означава, че тази държава трябва непременно да откаже да изпълни заповед за арест, издадена срещу всяко лице, което се намира или пребивава на нейната територия. Доколкото обаче е налице определена степен на интеграция на това лице в обществото на посочената държава, сравнима с тази на неин гражданин, изпълняващият съдебен орган трябва да може да прецени дали съществува легитимен интерес, който обосновава наказанието, наложено в държавата членка, в която е издадена европейската заповед за арест (Португалия), да се изпълни на територията на изпълняващата държава членка (Франция).

От друга страна, Съдът приема, че посоченото от Франция обстоятелство, че по силата на действащото ѝ вътрешно право⁶, тя може да поеме изпълнението на наказание на лице,

⁴ Решение на Съда от 6 октомври 2008 г. по дело Wolzenburg (C-123/08), вж. също прессъобщение № 86/09.

⁵ Член 18 ДФЕС

⁶ В това отношение френското правителство поддържа, че за разлика от други държави членки, Франция не е страна по Европейската конвенция за международното признаване на присъди, подписана в Хага на 28 май 1970 г., нито по Конвенцията между държавите — членки на Европейските общности, относно изпълнението на наложени в чужбина наказания от 13 ноември 1991 г. За сметка на това, като всички останали държави членки, Франция е ратифицирала Конвенцията за трансфер на осъдени лица, подписана в Страсбург на 21 март 1983 г., която предвижда, че осъдено лице може да бъде предадено с оглед на изпълнение на наказанието само на държавата, на която то е гражданин. Съдът не приема този довод, като отбелязва, че макар тази конвенция да

осъдено в друга държава членка само ако това лице има френско гражданство, не може да обоснове различно третиране между гражданин на друга държава членка и френски гражданин.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

позволява на Франция да предвиди възможност само в полза на своите граждани за изпълнение във Франция на наказание, наложено в чужбина, същата конвенция не задължава тази държава да предвиди подобно правило.